

18 OKTYABR

Müstəqilliyin bərpasına gedən yolun təməli Ulu Öndər tərəfindən qoyulmuşdur

Dünyaşöhrətli siyasetçi, böyük şəxsiyyət, ümummilli lider Heydər Əliyev hələ 14 iyul

1969-cu il tarixdən - birinci dəfə ölkəmizə rəhbərlik etdiyi ilk günlərdən milli məfkurənin formallaşdırılmasını və Azərbaycanı hərtərəfli, eyni zamanda sürətli inkişaf etdirməklə müstəqil dövlətə çevirməyi qarşısına məqsəd qoymuşdur. Onun Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi vəzifəsinə seçilməsindən sonra Azərbaycan tarixi tam fərqli, yeni mərhələyə qədəm qoydu ki, bu da SSRİ-də Azərbaycana və azərbaycanlılara qarşı münasibətin tədricən dəyişməsinə səbəb oldu. Bununla da iqtisadi, sosial, siyasi, mədəni və digər sahələrdə tənəzzül dövrünü yaşayan ölkəmizdə dinamik və çoxşaxlı yüksəlisin, milli ruhun təşəkkül tapmasının əsası qoyuldu.

Ulu önder Heydər Əliyev tükənməz gücű, parlaq zəkası, uzaqqorən düşüncəsi, dərin məntiqi, polad iradəsi və dönməz qətiyyəti sayəsində Azərbaycanı parlaq geləcəyə aparan yolu hələ o dövrde müəyyən etdiyi və sonradan ölkəmizin həmin yolu uğurla getməsinə yüksək məharətə təmin etdiyi üçün Azərbaycan tarixinin 1969-2003-cü illəri əhatə edən dövrü yaddaşlara "Heydər Əliyev dövrü" kimi həkk olundu. Tarixi şəxsiyyət Heydər Əliyev elə o dövrə, təbii ki, mövcud olan ideologiyaya kəskin zidd olmayan formada olsa belə, Azərbaycanda milli ruhun sıxışdırılmasına qəti olaraq imkan verməyərək, onu yüksəltmək yolunda bütün vasitələrdən mümkün dərəcədə istifadə edirdi. Təsadüfi deyil ki, onun ilk dəfə hakimiyətə gəlişi özünəqayıdışın, özünədərkin, milli ruhun, azərbaycanlıq məfkurəsinin formallaşmasının başlangıcı kimi qəbul edilir. Məhz həmin dövrdən etibarən əsası qoylan Heydər Əliyev fəlsəfəsinin prioritet istiqamətini xalqın milli özüñüfədəsinin bütün üsul və vasitələrinin geniş formallaşdırılmasına, milli şürurun möhkəmlənməsinə və milletin qırur hissinin yüksəlişinə təkan verən strategiyanın reallaşdırılmasını təşkil edirdi. Dövrümüzün böyük mütefəkkiri Heydər Əliyevin formallaşdırıldığı və inkişaf etdiridiyi milli özünədərkin duyğuları, azərbaycanlıq fəlsəfəsi xalqın tarixi yaddasını özüne qaytarmaqla, milli ruhun sürətli yüksəlişini təmin edərək, müstəqil dövlətçiliyimizin yaranması üçün zəruri olan dünya azərbaycanlılarının həmrəyliyi üçün möhkəm təməl oludur.

Azərbaycan dilini azərbaycanlılığın başlangıç məqamı, ən mühüm cəhəti, təməl prinsipi hesab edən ümummilli lider Heydər Əliyev sovet ideologiyasının hökm sürdüyü bir dövrde milli məfkurənin qorunub saxlanılması istiqamətindəki fəaliyyətində ana dilinin inkişaf etdirilməsi sahəsində də bir sıra mühüm işlər görmüşdür. Müdrük lider yəqin bilirdi ki, xalqa milli-mənəvi dəyərləri aşılamaq üçün ona ilk növbədə öz dilini qaytarmaq və sevdirmək lazımdır. Rus dilinin dövlət dili olmasına rəğmən, rəsmi çıxışlarının əksəriyyətində Azərbaycan dilində nitq söyləyən ulu öndər bütün rəhbər vəzifəlilərdən də bunu tələb etdi. Onun rəsmi partiya tədbirlərində ana dilində nitqləri həmin vaxtadək heç vaxt işlənməmiş milli siyasi ədəbi dil üslubunu yaratmaqla bərabər, böyük tarixi məna kəsb etdi. Fədakar insanın ilk dəfə hakimiyətə gəlişi ilə başlanan milliləşmə prosesi, demək olar ki, bu nitqlərin təsiri ilə başlamışdır. Dahi lider yazıçılar, şairlər və sənət adamları ilə görüşəndə də yeni bir elmi-ədəbi üslubda danışması, onun zəngin ana dilinin söz imkanlarının hamısına, bütün çalarlarına zərger dəqiqliyi ilə bələd olduğunu göstəricisi idi.

Ümummilli liderin gözəl nitqi ədibləri, şairləri, hətta ədəbiyyatçı alımları belə heyran qoyurdu. O dövrə yaşıyan şairlərdən biri Heydər Əliyevə xitabən "Yoldaş Əliyev, Siz Azərbaycan dilində çox gözəl danışırsınız" deyəndə, müdrük rəhbər ona belə cavab vermişdi: "Sən niye mənim rus dilində salis danışmağımı deyil, Azərbaycan dilində gözəl danışmağımı təəccüb edirsən? Bu dil mənim ana dilimdir, bu dili bilmək mənim, eləcə də hər bir azərbaycanının müqəddəs borcudur!". 1978-ci ildə Azərbaycan SSR-in Konstitusiya layihəsi qəbul edilərkən müxtəlif ciddi maneələrə baxmayaraq, Azərbaycan dilinin bu ali hüquqi aktda ana dili kim təsbit olunması da casarətli liderin qətiyyətli mübarizəsinin nəticəsi idi.

Bundan sonra, hüquqi əsas yarandığı üçün ana dilini inkişaf etdirmək, bu dildə elmi və bədii yaradıcılığı genişləndirmək, televiziya, mətbuat, radio, kino, teatr quruculuğunda milli dilin tətbiqini genişləndirmək daha asan oldu. Təhlükət üçün xüsusi önəm kəsb edən bu sahələrdə də milliləşmə prosesi başladı. Mehz ümummilli liderin təşəbbüsü və onun himayəsi ilə xalqımızın tarixini, adət-ənənələrini, qohrəmanlıq keçimini əks etdirən mövzularda filmlər çəkilməyi və başlanıldı. Təsadüfi deyildir ki, "Nəsimi", "Babək", "Dəli Kür" və digər bu kimi filmlər gənclərin milli ruhda tərbiyəsində, sonralar onların kütləvi surətdə müstəqillik hərəkatına qoşulmasında böyük rol oynadı.

Təhlil göstərir ki, sovet hakimiyətinin ilk illərindən etibarən Azərbaycanda rus dilində təhsil alanların sayı dinamik surətdə artırdı, ötən əsrin 70-ci illərinin əvvəllərindən bu dinamika Azərbaycan dilində təhsil alanların sayı artımı hesabına kəskin şəkildə azalmış, ana dilində rəsmi, elmi və bədii nəşrlərin sayı artmış, elmi tədqiqatların və araşdırılmaların mehz bu dilde aparılması təmin olunmuşdur. O dövrə Bakıda türkçü-

lüyü tədqiq edən sanballı "Türkologiya" jurnalının nəşrə başlaması da böyük zəhmətin, əzmin, fədakarlığın, türk dönməzliyinin nəticəsi idi. Bu dəyərli jurnalda Kreml bir neçə dəfə etiraz etə də, imperiya roşmələri Heydər Əliyevin müdrükliyinin qarşısında aciz qalaraq türk dünyasının birliyinə xidmət edən bu nəşrin dayandırılmasına nail ola bilməmişdilər.

Ulu öndər Heydər Əliyevin milli müstəqil dövlət quruculuğuna gedən yolda gördüyü böyük işlər, SSRİ-nin daxili və xarici siyaseti çərçivəsində olsa da, Azərbaycanın xarici aləmlə iqtisadi, mədəni, elmi və sair sahədə əlaqələrinin genişləndirilməsinə xidmət edirdi. Bu məqsədlə Bakıda ittifaq və beynəlxalq əhəmiyyətli tədbirlər təşkil olunur, eləcə də SSRİ respublikaları və digər xarici ölkələrdə Azərbaycan elmi, mədəniyyəti və incəsənəti günləri keçirilirdi ki, bütün bular xarici ölkələrlə, orada yaşayan insanlarla əlaqələrin qurulmasına, azərbaycanlıların xalq olaraq özünəməxsus tarixi, mədəni ənənələrinin hər yerde tanınmasına, Bakının isə həmin dövrdə dünya miqyasında tanınan mədəniyyət və elm mərkəzinə çevrilmesinə, nəticədə isə Azərbaycan iqtisadiyyatının möhkəmlənməsinə hesablanmışdır. Müdrük rəhbərin dərindən düşünlülmüş məqsədyönlü siyaseti sayəsində Azərbaycanın agrar-sənaye kompleksi də bir neçə dəfə genişləndirildi və ölkənin ənənəvi ərzaq müstəqilliyi təmin olundu. Azərbaycanın rayonlarında yüzlərə zavod və fabrik tikildi ki, bu da ölkəmizin aqrar respublikadan sənaye respublikasına çevrilmesinə rəvəc verdi. Kəndlərdə əhalinin əksəriyyəti dövlətdən əməkhaqqı almağa başladı. İqtisadi yüksələş səzsüz ki, bütün sahələrin inkişafına ciddi təsir göstərdi.

Ötən əsrin 70-ci illərindən formallaşan iqtisadi potensialın inkişafı azadlıq mübarizəsinə zəruri edən amillər olduğundan 80-ci illərin sonu, 90-ci illərin əvvəlində müstəqillik hərəkatının vüsət alması da ulu öndər Heydər Əliyevin birinci dəfə Azərbaycana rəhbərlik etdiyi dövrdə reallaşan iqtisadi yüksələş və ona paralel olaraq, azərbaycanlıq, həmrəylik, mübarizlik ruhunun təşəkkül tapması sayəsində mümkün oldu.

Üzəlşdiyi haqsızlıqlarla və ədaletsizliklərle barişa bilməyən və onlara kəskin etiraz edən ulu öndər Heydər Əliyev 1987-ci ilin oktyabrında vəzifədən istefə vermək qərarını qəbul edir və onun bir daha yenidən fəal siyasetlə məşşəl olmaq fikri olmur. Bununla belə, vətənpərvər şəxsiyyət baş verənlərə biganə qala bilmir, 20 Yanvar faciəsi isə onu siyasi fəaliyyətə qayıtmaga sövq edir. Xalqın canından artıq sevən ulu öndər, hətta hayatını belə təhlükəyə ataraq, heç nədən və heç kimdən çəkinmədən 1990-ci ilin sərt qış günlərində Azərbaycanın Moskvadaki Daimi Nümayəndəliyinə gələrək, ölkəmizdə 20 Yanvar faciəsini töretdi. Sovet İttifaqı rəhbərliyini kəskin şəkildə ittihad edən son dərəcə cəsarətli və qətiyyətli bəyanatla çıxış etməklə Azərbaycan xalqının yanında olduğunu bildirdi. Bundan sonra, ona qarşı təzyiqlər, təxribatlar kampaniyası vüsət aldı və həmin kampaniya daxilində, hətta onu həbs etmək belə istəsələr də, o, buna məhəl qoymadan doğma Azərbaycanın üz tutdu. Doğulub boy-a-başa çatlığı Naxçıvanın təhlükədə olduğunu görən, həmçinin Bakıda yaşımaqına imkan verilməyəcəyini dərk edən Heydər Əliyev ora gedir və Naxçıvanı, eləcə də onun əhalisini böyük bəlalardan qorudu. O zaman məkrili niyyətləri, həmçinin Naxçıvanın işğalına yönələn ermənilərin bu cırkınlı isteklərini ürkələrində qoyan müdrük rəhbər təkcə Naxçıvanı müdafiə etməklə kifayətlenmir, eyni zamanda müstəqilliyyin əldə olunması üçün həllədici addımlar atmağa başları. Belə ki, SSRİ-nin mövcud olduğu bir dövrə Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Sovetinin ulu öndərin sədrliyi ilə keçirilən 17 noyabr 1990-ci il tarixli sessiyasında cümhuriyyət ideyalarına sədəqət nümayiş etdirilərək, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin təcərrüngi bayraqı Naxçıvan Ali Məclisinin dövlət rəmzi elan olunur və Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin vəsətəti əsasında Azərbaycan Respublikasının Ali Soveti 5 fevral 1991-ci ildə təcərrüngi bayraqın Azərbaycanın dövlət bayrağı kimi qəbul olunması haqqında qərar qəbul edir. Bunulla bərabər, Naxçıvan Muxtar Sovet Sosialist Respublikasının adından "Sovet Sosialist" sözleri çıxarıılır. Ulu öndər Heydər Əliyevin təcərrübü və rəhbərliyi ilə 1992-ci ilin noyabrında siyasi platforması Azərbaycanın firavan gələcəyindən və xalqın səadətindən xəbər verən Yeni Azərbaycan Partiyası yaradılır. Müxalifət partiyası kimi yaradılmış Yeni Azərbaycan Partiyası düzgün fəaliyyə-

ti, bilavasitə milli maraqlara - xalqın mənafelerinə və dövlətçiliyə xidməti ilə qısa zamanda iqtidar partiyasına çevrilir. Yeri gelmişkən, vurğulayaq ki, hazırlıbu partiya nəinki Azərbaycanda, həmçinin Cənubi Qafqazda ən böyük siyasi partiyadır.

18 oktyabr 1991-ci ildə dövlətimiz müstəqilliyini bərpa etə də, lider Heydər Əliyev hakimiyətə qayıdanadək ölkə çətin durumda olmuş, 1993-cü ilin əvvəllərində isə hətta müstəqilliyin itirilməsi təhlükəsi ilə üzləşmişdir. Ulu öndər Heydər Əliyev demişdir: "...Müstəqilliyin eldə olunması nə qədər çətindirse, onun saxlanılması, daimi, əbədi olması bundan da çətindir...". Müstəqilliyin itirilməsi və dövlətçiliyin məhv olması təhlükəsi qarşısında qaldığı zaman nücatın məhz vətənpərvər müdrük insanda Heydər Əliyevdə olduğunu yaxşı dark edən Azərbaycan xalqı 1993-cü ilin iyun ayında ümummilli liderə müraciət edərək onun hakimiyətə gəlməsini israrla tələb etdi. Qarşida onu gözləyən çətinlikləri əvvəlcədən görməsinə baxmayaqaraq, heç nədən və heç kimdən çəkinmədən yənə də xalqın yanında olmağa qərar verdi. Tarixi ərazilərimizin işğal olunduğu, iqtisadi tənezzülün sürətləndiyi, ciddi hakimiyət böhranının yaşandığı, anarxiyanın hökm sürdüyü, ölkənin vətəndaş müharibəsi astanasında və dövlət müstəqilliyinin itirilməsi təhlükəsi qarşısında qaldığı bir zamanda, Azərbaycanı bu vəziyyətdən çıxara biləcək yeganə insan, hərtərəfli potensialı və casarətli müdrük şəxsiyyət 15 iyun 1993-cü il tarixdə yenidən siyasi hakimiyətə gəlməsəydi xalqı daha böyük fəlakətlər gözləyirdi. Uzaqqorən rəhbər yüksək peşəkarlıqla müstəqilliyimizi hifz edərək dövlətçiliyi möhkəmləndirməklə ölkəmizi inkişafda doğru yoneltdi, bununla da milli varlıq və idrəkin, özünədərkin ali təzahür forması olan əsl müstəqil dövlət idəyəsinin ugurla gerçəkləşdirdi və dırçeliş dövrü başladı.

Zaman göstərdi ki, yalnız Heydər Əliyev kimi ali bəsəri keyfiyyətlərə, genişi siyasi dünyagörüşünə, möhkəm iradəyə, sarsılmaz qətiyyətə, mükəmməl idarəcilik qabiliyyətinə malik hərtərəfli insan Azərbaycanın dövlət müstəqilliyini qorumaqla möhkəmləndirmək və xalqı xilas etmək kimi ağır tarixi tapşırığın öhdəsindən gələ bilərdi. Azərbaycana növbəti dəfə rəhbərlik edən müdrük lider Heydər Əliyev yeni iqtisadi sistəmə keçidin inkişaf üçün vacibliyi principini irəli sürməklə yanaşı, eyni zamanda keçid prosesində əhalinin sosial maraqlarının təminatını, xüsusus azəteminatlı insanların sosial müdafiəsini, iqtisadi potensialın ilk növbədə xalqın rifahına yönəldilməsini dövlət qarşısında mühüm vəzifələrdən biri kimi müəyyən etdi.

Göründüyü kimi, Azərbaycan xalqının təkidlə xahişi ilə 15 iyun 1993-cü il tarixdə növbəti dəfə siyasi hakimiyətə qayıdan nəhəng tarixi şəxsiyyət Heydər Əliyevin təcəbbüsü və rəhbərliyi ilə həyata keçirilmiş köklü islahatlar, o cümlədən iqtisadi islahatlar, ölkəmizdə paralel olaraq bütün sahələrin, eləcə də hüquq sahəsinin tərəqqisinə zəmin yaratdı. Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin hakimiyətə qayıdışı ilə sürelə inkişaf etməyə başlayan ölkəmizdə hər şey müsbətə doğru dəyişdi və tərəqqi dövrü başladı.

Qürurvericidir ki, bu gün Azərbaycana ulu öndərin zəngin dövlət idarəciliyi təcrübəsinin əsaslarını dərindən mənimsemış, xalqına xidməti həyat amalına çevirmiş İlham Əliyev kimi dünyasöhrətli müdrük bir siyasetçi rəhbərlik edir və Heydər Əliyev siyasetinə sadıqliyini öz müstəsnə xidmətləri ilə əyani şəkildə səbūta yetirir. Xalqa bağlılığın və xalqla iqtidar arasında olan sıx birliyin və bu birliyin 2003-cü ilənən sonra da getdikcə daha da möhkəmləndirməsinin nəticəsidir ki, respublikamızın dinamik inkişafını təmin edən fundamental layihələr sürətlə reallaşır, ölkəmizdə bütün sahələrdə köklü islahatlar həyata keçirilir, nəhəng işlər görürlür, regionlarımız cənnətə çevrilir, o cümlədən azad edilmiş ərazilərimizdə abadlıq-quruculuq həyata keçirilir, bir sözə, misli görünməmiş uğurlar əldə olunur və dövlətimiz daha da qüdrətlənir. Əminlik ki, bu uğurlu tendensiya davamlı olacaqdır.